Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

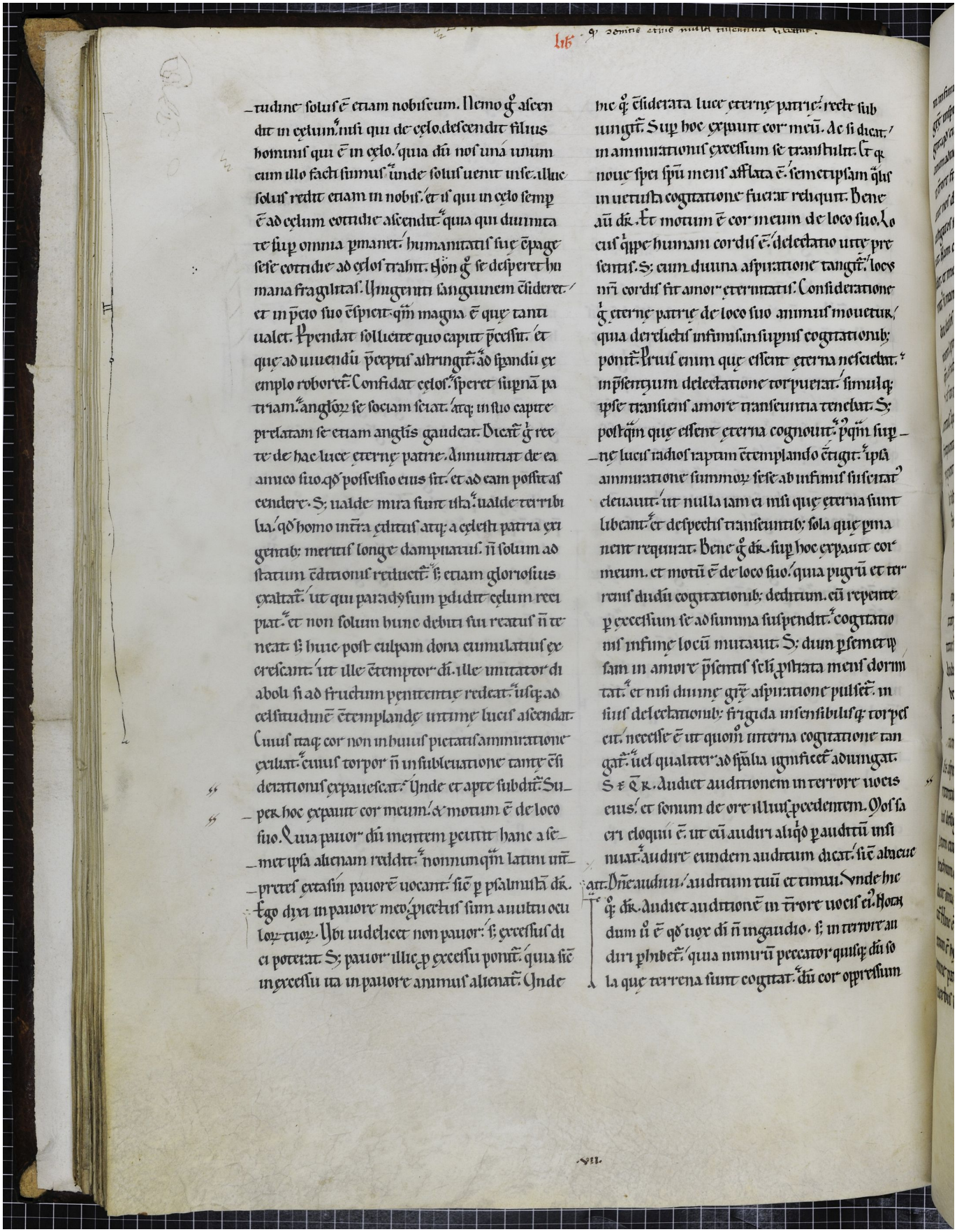

ritudine solus ē etiam nobiscum. Nemo q̄ ascen
dit in ęlum nisi qui de ęlo descendit filius
hominis qui ē in ęlo. quia dū nos una unum
cum illo facti sumus unde solus uenit unse. illuc
solus redit etiam in nobis. et si qui in ęlo semp
ē ad ęlum corrnde ascendit. quia qui diuina
te sup omnia pmanet. humanitatis suę ēpage
sese corrnde ad ęlos trahit. Non q̄ se desperet hu
mana fragilitas. Vngentum sanguinem elideret
et in ꝑcto suo ēspicit qm̄ magna ē quę tanta
ualet. Ꝑpendat solluere quo capitis ꝑcssit. et
quę ad uiuendū ꝑcepta astringit. ad spandū ex
emplo roborē. Confidat ęlos. speret supnā pa
triam. angloꝝ se sociam sciat. atq; in suo capite
prelatam se etiam anglis gaudeat. Dicat q̄ rec
te de hac luce ętnę patrie. annuntiat de ea
amico suo. qō possessio eius sit. et ad eam possit as
cendere. S; ualde mira sunt uita. ualde terribi
lia. qō homo intra ęditus atq; a celesti patria ex
gentib; meritis longe dampnatus. nō solum ad
statum ēditionis reducit. sī etiam gloriosius
exaltat. ut qui paradysum ꝑdidit ęlum reci
piat. et non solum hunc debitū sui reatus nō te
neat. sī huic post culpam dona cumulatius ex
crescant. ut ille ętemptor dī. ille imitator di
aboli si ad fructum pententię redeat. usq; ad
celsitudinē ętemplandę untrinę lucis ascendat.
Cuius atq; cor non in huius pietatis ammiratione
exultat. cuius torpor nō in subleuatione tante ēsi
derationis expauescat. Vnde et apte subdit. Su
per hoc expauit cor meum. & motum ē de loco
suo. Quia pauor dū mentem penitit hanc a se
met ipsa alienam reddit. nonnumqm̄ latum un
preter ętatis pauorē uocant. sic ꝑ psalmistā dr.
Ego dixi in pauore meo. ꝑiectus sum a uultu ocu
lor tuor. Vbi uidelicet non pauor. sī excessus di
ci poterat. S; pauor illic ꝑ excessu ponit. quia sic
in excessu ita in pauore animus alienat. Vnde
hic q̄ ēlideratā luce ętnę patrie. recte sub
iungit. Sup hoc expauit cor meum. de si dicat.
in admirationis excessum se transtulit. et q
nouę spei spū mens afflata ē. semetipsam q̄s
in uetusta cogitatione fuerat reliquit. Bene
aū dr. Et motum ē cor meum de loco suo. Lo
cus q̄pe humani cordis ē. delectatio utq; pre
sentis. S; cum diuina aspiratione tangit. locus
nr̄i cordis fit amor ętnitatis. Consideratione
q̄ ętnę patrie. de loco suo animus mouetur.
qua derelictis infimis ac supnis cogitationib;
ponit. Prius enim que essent ętna nescierit.
in ꝑsentium delectatione torpuerat. simulq;
ipse transiens amore transeuntia tenebat. S;
postq̄m que essent ętna cognouit. ꝑq̄m sup
ne lucis radios raptam ętemplando ęrigit. ipsa
admiratione summoq; sese ab infimis sustentat
eleuauit. ut nulla iam ei mūi que ętna sunt
libeant. et despectis transeuntib; sola que ꝑma
nent requirat. Bene q̄ dr. Sup hoc expauit cor
meum. et motū ē de loco suo. quia pigrū et ter
renus dudū cogitationib; dedituum. cū repente
p excessum se ad summa suspendit. cogitatio
nis infimę locū mutauit. S; dum ꝑsentia
sam in amore ꝑsentis seli. ꝑstrata mens dorm
tat. et nisi dumne grē aspiratione pulset. in
finis delectationib; frigida insensibilisq; tor pes
cit. necesse ē ut quoīn interna cogitatione tan
gat. uel qualiter ad spālia ingnificē adiungat.
S ℈ Q R. Audiet auditionem in terrore uocis
eius. et sonum de ore illius procedentem. Qui sa
ri eloquii ē. ut cū audiri aliq̄d p audituū insi
nuat. audire eundem auditum dicat. sic alibi
dr. Dñe audiui. auditum tuū et timui. Vnde hic
q̄ dr. Audiet auditionē in terrore uocis ei. Hoc
dum ū ē q̄ uox dī nō ingaudio. sī in terrore au
diri phibet. quia nimirū peccator quisq; dū so
la que terrena sunt cogitat. dū cor oppressum